

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 127/16

Λουξεμβούργο, 16 Νοεμβρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-316/15
Timothy Martin Hemming, ενεργών υπό την εμπορική επωνυμία «Simply
Pleasure Ltd» κ.λπ. κατά Westminster City Council

Η οδηγία για τις υπηρεσίες αντιτίθεται στην απαίτηση καταβολής, κατά το χρονικό σημείο της υποβολής αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας, των εξόδων που σχετίζονται με τη διαχείριση και με την επιβολή του οικείου συστήματος χορήγησης αδειών

Ο σκοπός της διευκόλυνσεως της προσβάσεως σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών δεν θα εξυπηρετούνταν μέσω μιας τέτοιας απαιτήσεως, ακόμη και αν το καταβαλλόμενο ποσό επιστρέφεται σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως

Ο Timothy Martin Hemming και άλλα πρόσωπα κατέχουν άδειες εκμεταλλεύσεως sex-shops στο Westminster. Εντός των ορίων της περιοχής αυτής, το δημοτικό συμβούλιο του Westminster (Westminster City Council) είναι αρμόδιο για τη χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως τέτοιων χώρων.

Σύμφωνα με τον νόμο που ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε πρόσωπο το οποίο αιτείται τη χορήγηση ή την ανανέωση άδειας οφείλει να καταβάλει εύλογο τέλος που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή. Το τέλος αυτό αποτελείται από δύο μέρη, εκ των οποίων το ένα αφορά τη διοικητική επεξεργασία της αιτήσεως (και δεν επιστρέφεται σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως), ενώ το άλλο (σημαντικά υψηλότερο) αφορά τη διαχείριση του συστήματος χορήγησης άδειας (και επιστρέφεται σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως). Για το έτος 2011-2012, το συνολικό ποσό του τέλους ανερχόταν σε 29 102 λίρες στερλίνες (περίπου 37 700 ευρώ), εκ των οποίων ποσό 2 667 λιρών στερλινών (περίπου 3 455 ευρώ) προοριζόταν για τη διοικητική επεξεργασία της αιτήσεως, ενώ το υπόλοιπο ποσό των 26 435 λιρών στερλινών (περίπου 34 245 ευρώ)¹ αφορούσε τη διαχείριση του συστήματος χορήγησης άδειας (και επιστρεφόταν σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως).

Κατά τον T. M. Hemming, το δημοτικό συμβούλιο του Westminster παρέβη την οδηγία για τις υπηρεσίες² καθόσον επέβαλε υποχρέωση καταβολής του δεύτερου μέρους του τέλους. Σύμφωνα με την οδηγία αυτή, τα τέλη που απορρέουν από τις διαδικασίες χορήγησης άδειας πρέπει να είναι εύλογα και ανάλογα του κόστους των διαδικασιών χορήγησης άδειας και να μην υπερβαίνουν το εν λόγω κόστος.

Το Supreme Court of the United Kingdom (Ανώτατο Δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου) ερωτά αν το δεύτερο μέρος του τέλους συνιστά, για τον αιτούντα τη χορήγηση άδειας, «επιβάρυνση» που αντιβαίνει στην οδηγία για τις υπηρεσίες, κατά το μέτρο που το ποσό του τέλους αυτού υπερβαίνει το κόστος επεξεργασίας της αιτήσεως.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απαντά ότι **το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται στην απαίτηση καταβολής ενός τέλους του οποίου ένα μέρος αντιστοιχεί στο κόστος διαχείρισης του συστήματος χορήγησης αδειών**, τούτο δε ακόμη και αν αυτό το μέρος του τέλους είναι επιστρεπτό σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως.

Πρώτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι **το γεγονός ότι θα πρέπει να καταβληθεί ένα τέλος συνιστά οικονομική υποχρέωση και, επομένως, «επιβάρυνση»** κατά την έννοια της οδηγίας

¹ Σύμφωνα με τη συναλλαγματική ισοτιμία του έτους 2011-2012.

² Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2006, L 376, σ. 36).

για τις υπηρεσίες, ανεξάρτητα από το ότι το σχετικό ποσό ενδέχεται να επιστραφεί μεταγενέστερα, σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι **το ποσό τέτοιων επιβαρύνσεων δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει το κόστος της επίμαχης διαδικασίας χορήγησης άδειας.**

Το Δικαστήριο είχε στο παρελθόν την ευκαιρία να αποσαφηνίσει, σε σχέση με διάταξη του δικαίου της Ένωσης, ότι οι δαπάνες που λαμβάνονται υπόψη δεν μπορούν να περιλαμβάνουν και τις δαπάνες που συνδέονται με τη γενική δραστηριότητα εποπτείας της οικείας αρχής. Η διαπίστωση αυτή ισχύει κατά μείζονα λόγο όσον αφορά το «κόστος των διαδικασιών» στο οποίο αναφέρεται η οδηγία για τις υπηρεσίες.

Υπενθυμίζοντας ότι **η οδηγία για τις υπηρεσίες αποβλέπει στην επίτευξη του σκοπού της διευκόλυνσεως της προσβάσεως σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών**, το Δικαστήριο καταλήγει ότι **η επίτευξη του σκοπού αυτού δεν θα εξυπηρετούνταν μέσω της απαιτήσεως προχρηματοδότησεως του κόστους διαχειρίσεως και επιβολής του οικείου συστήματος χορήγησης αδειών**, όπως είναι, μεταξύ άλλων, το κόστος που σχετίζεται με τον εντοπισμό και με την πάταξη της ασκήσεως δραστηριοτήτων άνευ αδειας. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο εκτιμά ότι μια τέτοια απαίτηση αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582